

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt **bélyegtelen** folyamodványaikat legkésőbb folyó évi november hó 10-ig az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám, II. emelet) nyújtásuk be.

A folyamodványban kitüntetendő: az élvezett fizetés vagy nyugdíj és nevelési pótlék összege, az összes gyermekek száma, kora és foglalkozása, nemkülönben az, hogy azok részesülnek-e máshonnan segélyben (alapítványi hely, ösztöndíj, állami erdő-tisztek gyermekeinek nevelését segítő alap stb.).

Budapest, 1917. évi szeptember hó.

A titkári hivatal.

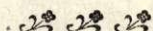
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIRDETMÉNY.

Az 1917. évben az őszi erdészeti államvizsgálat november hó 5-én s az erre következő napokon fog megtartatni.

Budapest, 1917. évi szeptember hó 19-én.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

A háboruban rokkanttá lett erdészeti alkalmazottak segélyezésére szolgáló alapra befolyt adományok.

(Folytatás, lezárva 1917. szeptember 30-án.)

Ószombati volt urbéresok 16 K 50 f, Nagyszeben város 100 K, Kisvári volt urbéresok 45 K 75 f Veszprémi püsp. sümegi erdőhivatala 248 K 91 f, Vendel János 51 K 09 f.

Ernst és Schultz a zsarnóczai m. kir. erdőhivatal utján 4000 K.

Csónaki uradalom 20 K, Bártfa város 1972 K 50 f, Fuchs Eizig 853 K 50 f, Nagyenyed város 100 K, Szászrégen város 50 K.

A gyűjtés kezdete óta befolyt 149.410 K 93 f.

Fogadják a nemesszivü adakozók az Országos Erdészeti Egyesület őszinte köszönetét!

KÜLÖNFELÉK.

Halálozások. Id. *Briestyánszky* Endre ny. m. kir. erdőtanácsos, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagja Szegeden m. hó 16-án 63. életévében,

Garlathy Oszkár m. kir. főerdőtanácsos, ki. erdőfelügyelő, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagja augusztus hóban Brassón,

Rolland Gusztáv Szentgyörgy város erdőmestere, m. hó 28-án 72. életévében, végül

Véssey Ferencz ny. kir. erdőfelügyelő, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagja m. hó 18-án Máramarosszigeten életének 69. évében elhunyt.

Béke hamvaikra!

Hírek a hadbavonult erdőtisztekről. *Szepesy* Artur m. kir. erdőmérnök, tart. honvédfőhadnagy a koronás aranyéremkeresztet kapta a vitézségi érem szalagján.

Ujváry Géza okl. erdőmérnök, a kalocsai érseki uradalom erdőfőosztályvezetője 1914. év augusztus havában vonult be katonai szolgálatra mint tart. hadnagy a 19. honv. gyalogezredhez, részt vett a szerbiai háború I. és II. felvonásában, onnét Galicziába ment, míg 1916. évi június havában orosz fogsába került. Míg a harctéren volt, elismerő oklevelet, három Signum laudist, katonai vitézségi éremkeresztet s végül vaskoronarendet kapott.

Czékus György nyug. m. kir. főerdőtanácsos arra hívja fel figyelmünket, hogy a háború áldozatául esett erdészeti főiskolai hallgatók névsora, amelyet legutóbbi számunkban közöltünk, nem teljes; kimaradt abból *András* nevű fia is, aki 1916. évi június hó 18-án mint az I. tiroli császárvadászezred tart. hadnagya az olasz harctéren, midőn századát rohamra vezette, fejbe találva hősi halált halt, amiről egyébiránt annak idején az Erdészeti Lapok meg is emlékeztek.

Bosznia erdészeti viszonyai. A magyar-boszniai gazdasági központ folyó évi szeptember hó 11-én este előadó ülést rendezett, amelyen *Károlyi* Árpád tesliçi erdőigazgató tartott előadást Bosznia erdészeti viszonyairól.

A nagyszámu hallgatóság sorában *Kaán* Károly és *Schmidt* Károly miniszteri tanácsosokkal élükön a földmivelésügyi minisztérium erdészeti főosztályának számos tagját, továbbá *Ullmann* Jenő közös pénzügyminisztériumbeli miniszteri tanácsost, dr. *Horszovsky* cs. és kir. pénzügyi főtanácsost, *Egry* Aurél és *Engel* Gyula udvari tanácsosokat, *Scheiber* Endre tőzsdetanácsost, *Storffer* Bertalan, *Kirz* Adolf és *Hofmann* József igazgatókat láttuk.

Károlyi Árpád érdekes fejtegetései a következőkben foglalhatók össze: Bosznia Finnország után Európának erdőben leggazdagabb országa; területének 50%-át erdő borítja. Az ország okkupációjával kapcsolatban az összes erdőállomány állami tulajdonná vált. Akkor még 80%-a az állománynak pompás őserdő jellegű volt, míg 20%-a tulhajtott használattal és legeltetéssel már akkor tönkre volt téve.

Noha az ottoman törvények, nevezetesen pedig Omar pasa 1869. évi erdőtörvénye, állami, „Vakuf“, községi és magán-erdőket különböztet meg, ezen tulajdonjogi minőség szerint azok a természetben soha sem különítették el. A törvény feljogosítja a községek lakosságát, hogy összes faszükségletét az állami erdőkből ingyen igénybe vehesse és szabad legeltetést is biztosít részére. Eme idilli állapotok az okkupáció után is tovább tartottak. Az összes erdőállományt, kevés kivétellel, a szolgalmi jogok épségben tartása mellett állami erdőnek nyilvánították. A szolgalmi fa termelését csak annyiban szabályozták, hogy az önkényszerű favágatást megtiltották. Minden egyes jogosult évi szükségletét köteles bejelenteni, amire részére a fát tövön kiutalják.

Ámde ez a szabályozás a gyakorlatban nem érvényesül, mert a szolgalmi fa kiszolgáltatása erdőörökre van bízva, kiknek védterülete átlag 50.000 hektár(!). Birtokrendezés az 1884-től 1896-ig terjedő időben ugyan történt, mely alkalommal az erdők 22%-át magántulajdonba adták át, főként azért, hogy a szolgalmi terhek legalább részben ily magánerdőkre háruljanak, de ezt a célt nem érték el, mert a magánerdőket azóta főként kereskedelmi célokra használták ki. Ma a helyzet az, hogy az összes állami erdőkből 600.000 hektár lelegeltetett, elbokrosodott erdő, míg az 1,400.000 hektár szálerdőből a könnyebben megközelíthető részek — mintegy a fele — a szolgalmak kielégítésére szolgálnak. Hivatalos ki-

mutatások szerint az évenként kiszolgáltatott szolgalmi famennyiség mintegy két millió köbméter; a valóságban e használatok évente mintegy öt-hat millió köbméter fát emésztenek fel, mert e használatok nagy részét (dőlt fa, önkényszerűen döntött fa stb.) nem tartják nyilván és miután a szolgalmak nem tárgyi, hanem személyi szolgalmak, azok mérve évről-évre nő. Ezért nem helyes, hogy a szolgalmi erdőket eddig nem különítették el és nem adták át a községeknek.

Még különösebben hangzik azonban, hogy a szolgalmi használatok eddigelé egyáltalában nincsenek szabályozva: a szolgalmi erdőségek eddig nincsenek berendezve. Nincsenek üzemterveik. Az állami erdőknek másik fele, ugyancsak mintegy 700.000 hektár, távolfekvő, nagy fatömegű őserdőkből állott, amelyeknek rendszeres

PÜSTYÉN

A HÁBORU DACZÁRA NYITVA

Az összes FÜRDŐK,
az összes SZÁLLÓK

teljes üzemben. Normális
vasuti forgalom (Budapest-
ről 3 $\frac{1}{4}$ óra közvetlen gyors-
vonattal). * * * * *

Egyesületünk tagjai az
eddig kedvezmények-
ben most is részesülnek.

használata nem volt könnyű dolog. A fapiacz változó esélyei és a megkívánt nagy beruházási tőké volt a főakadály. Ezért közvetlenül az okkupáció után csak a tölgyerdőket használták ki. Közben azonban kéz alatt a bükk- és fenyőerdőkre is kerestek vevőket; így jöttek létre 1898-tól 1902-ig a nagymérvű tövön való eladások és egyes házilagos termelések, amelyek 20—30 évi, tehát aránylag rövid kihasználási időtartam mellett, együttvéve kerek 500.000 hektár őserdőt kötöttek le. Egymillió köbméteren felüli fatömeget dobtak egyszerre piacra. Ez a kiviteli kereskedelemnek, különösen pedig az osztrák alpesi fatermelőknek kellemetlen meglepetést okozott.

Sokat beszéltek akkoriban fatermelő körökben a „boszniai veszedelem“-ről. Ennek daczára az 1910—1914. években az annexióból folyólag Törökországnak a boszniai állami erdőkért fizetett 42 millió korona részben való megszerzése végett a tartalékerdőket is eladásra hirdették. Ezuttal — többnyire 20 évi kihasználásra — mintegy 55.000 hektárt értékesítettek. A helyzet tehát az, hogy a jelenleg érvényben levő nagy faeladási szerződések lejártával, azaz már 15—20 év múlva, Bosznia eredeti erdőállományának alig 10%-a fölött fog rendelkezni. Miután a használatok is belterjesebbek, mint ahogy azokat eredetileg tervezték és a használatokkal a legtöbb esetben sem a természetes felujulás, sem a mesterséges erdősítés nem tart lépést, nagyon szomorú látkép tárul elénk.

A nagy figyelemmel hallgatott tanulságos előadás általános tetszést aratott.

A katonai felmentések meghosszabbítása tárgyában a honvédelmi miniszter 20700. eln. Mga. szám alatt a következő rendeletet adta ki:

A cs. és kir. hadügyminiszter urral egyetértőleg az összes mező- és erdőgazdasági érdekből szeptember hó 30-ig engedélyezett, illetve korlátozott felmentéseket 1917. évi október hó 31-ig, továbbá az október hó 31-ig engedélyezettiket november hó 31-ig ezennel hivatalból meghosszabbítom. Október hó 31-én, illetve november hó 30-án túl a fentebb jelzett kategóriákba tartozóknak további felmentés nem engedélyezhető és így bevárású engedély sem adható. Erről az érdekeltek azonnal a legczélszerűbb módon értesítendő azzal, hogy a czímnél azonnal jelentkezni tartoznak, hol felmentésüknek hivatalból történt meghosszabbítása a jelen rendeletem számára való hivatkozással felmentési lapjukra rávezetendő és ennek megtörténtéről az illetékes kiegészítő parancsnokság azonnal értesítendő; hozzám pedig a szeptember hó 30-án lejárt és meghosszab-

bitott felmentésekről legkésőbb október hó 10-én, a később lejárt és meghosszabbított felmentésekről pedig legkésőbb november hó 10-én egy összesített névjegyzék küldendő be.

Budapest, 1917. évi szeptember hó 21-én.

Tekintettel a jelentkezéssel járó idővesztésre, amely az erdei munkásoknál több napra tehető, bizony nem sokat lendít ez az egy havi időhaladék erdei termelésünkön. Az egész rendelet a mezőgazdasági őszi munkálatok igényein alapszik s nem veszi figyelembe, hogy az erdei munka egész télen tovább folyik. A munkások elvonása súlyos visszaesést fog előidézni a fatermelésben s egyáltalában nincs összhangban a kormány fakiviteli szándékai-
val és a belföldi fahiányt is figyelmen kviül hagyja. Reméljük, hogy az erdészeti személyzetre és erdei munkásokra vonatkozóan még idejekorán újabb rendelkezések fognak történni.

A faértékesítő hivatal köréből. A kereskedelemügyi miniszter az ármegállapító bizottság tagjainak kinevezte: az Országos Erdészeti Egyesület jelölése alapján *Osztroluczky* Géza földbirtokost és *Bittner* Gusztáv hitb. urad. erdőtanácsost rendes tagnak, *Fogassy* Gyula hitb. urad. erdőtanácsost póttagnak; a Magyar Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesületének jelölése alapján: *Billitz* Sándort, *Orosz* Bélát, illetőleg *Hartenstein* Jenőt, a fogyasztók sorából *Thék* Endrét, illetőleg *Engel* Ármint, a földmivelésügyi minisztérium tisztikarából *Pajer* István, *Rappensberger* Andor és *Héjas* Kálmán főerdőtanácsosokat, *Medveczky* Ernő, *Sándor* Jenő erdőtanácsosokat és *Czillinger* János kir. erdőfelügyelőt, végül a kereskedelemügyi minisztérium⁶ tisztikarából *Hazay* Radó dr.-t., *Farkas* Ferenczet, illetőleg *Szabó* Lajos dr.-t.

Megalakított továbbá a faértekesítő hivatal kebelében a végrehajtó bizottság, a külforgalmi tanács, de ezekben csak a fakereskedelem képviselői találtak helyet, az erdőbirtokosok ezekből kiszorultak. Sajnálatos, hogy ezt erdőbirtokosaink teljes közöny-
nyel fogadják.

A szelid gesztenye és az *Endothia parasitica* gomba. Észak-Amerikában jelentékeny károkat okoz az ehető gesztenyefákon (*Castanea sativa*) egy élősködő gomba, t. i. az *Endothia parasitica*. *Heald F. D.* (The symptoms of the chestnut tree blight and a brief description of the blight fungus; Bulletin No. 5 of Pennsylvania

Chestnut Tree Commission) ismerteti behatóan ezt a betegséget, mely az érdekelteket arra indította, hogy külön kinevezett bizottság tartja napirenden ezt a jelentős kérdést az Egyesült-Államokban.

A 2—6 esztendő, simahéju galyakon és ágakon a betegséget könnyen fel lehet ismerni, még pedig az által, hogy sárgás vagy sárgásbarna, kevésbé kidomborodó, az olajzöld egészséges héjtől élesen elütő és elhatárolódó foltok jelennek meg. Ha eltávolítjuk a külső pararéteget, akkor a fehér vagy vöröses-sárga micélium láthatóvá válik. A fertőzés a törzset tökéletes gyűrűalakban körülveheti. Bajosabb a betegség felismerése a lassan növekedő korona-részeken vagy a simahéju öregebb törzseken. Ilyen esetekben a fertőzés rendszerint hosszúra nyúlt, a tengely irányában huzódó, színehagyott, könnyen besüppedő, olykor párkányszerűen kiemelkedő szélű foltokat okoz. Az utóbbiakon jelennek meg a sárga, narancssárga vagy vöröses-barna szemölcssei a gombának. A belső szövetrésznek a színe sárgás-barna. Itt is vöröses-sárga micélium szolgál ismertető jelül. Fülledt időjárásakor, esők után vagy pedig nedves fekvésekben a szemölcsökből hosszú, vékony, hajlongó fonalak tolulnak elő, amelyek nyári spórák tömegéből állanak. Öregebb fákon gyakran csak repedések és hasadozások árulják el a kártételt, amelyek belsejéből a gombaszemölcsök kiemelkednek. További ismertető jele a betegségnek a csomókban lefityegő elhalt, száraz levelek. A kupacsok is ott fityegnek télen át a beteg fákon. Tavasszal törpenövés, a levelek elhalaványodása, fonnyadása és azok korai elhalása ismerhetők fel. Azonkívül a beteg fák sok sarjat fejlesztenek a beteg részek alatt. A gomba a fatestet nem támadja meg, csupán a kéregszövetet. Ha a beteg fákat kellő időben nem vágják ki, akkor a fák elpusztulását különféle kártékony rovarok siettetik.

A fertőzések pyknid-spórák vagy tömlőspórák által történnek, kiválóképpen a sebzési helyeken. A tömlőspóráknak a terjesztésére a szél szolgál, míg a pyknid-spórák terjesztői az esőzések. Hogy vajjon madarak és alsóbbrendű állati szervezetek is tevékenyek-e e közben, az még kérdéses. Ellenben végérvényesen be van igazolva, hogy beteg farészek közvetítésével a betegség átvitele lehetséges.

Collins J. F. (The chestnut bark disease of chestnut fruits; Science N. F. tome 38. p. 857.) az *Endothia parasitica* gombát

a gesztenyéken és a kupacsokon is találta. Mesterséges fertőzések az egészséges kérgen eredményesek voltak. E szerint tehát a gesztenyék által való terjedése a betegségnek szintén kérdés tárgya lehet.

Clinton G. P. (Chestnut bark disease, *Endothia gyrosa* var. *parasitica*; Jahresbericht der Versuchsstation für Connecticut in New Haven, p. 359.) tenyésztési kísérletei alapján azt igyekezik bebizonyítani, hogy az *Endothia gyrosa* nevű gombafaj és az ő általa megkülönböztetett változata (var. *parasitica*) biológiai viselkedéseikben jelentékeny eltéréseket mutatnak. Az előbbi t. i. meglehetősen érzékenynek mutatkozik a csersavval szemben, az utóbbi azonban nem. Továbbá *Clinton* mesterséges fertőzési kísérleteket végzett mindakét gombával; e közben kitűnt, hogy a var. *parasitica* esetében 47 százalékban sikerült a betegséget előidézni, ellenben az *Endothia gyrosa* által csak 1 százalékban. A tőrsarjak könnyebben betegedtek meg (75%), mint a magcsemeték (51%). A tölgyfák nehezebben fertőződnek, mint a gesztenyefák.

Az ehető gesztenyének ez a veszedelmes betegsége nem régóta ismeretes; legelőször 1904-ben észlelték a new-yorki állatkertben. Ez ideig az Egyesült-Államok 12 államában sikerült a betegséget megállapítani. Az általa okozott kárt évjáratok szerint változóan 125—2500 millió koronára becsülték. Minden valószínűség szerint ez a betegség az Egyesült-Államok területén már több évtized óta van elterjedve, miért is ez a gomba nem hurcoltatott be — amint azt némelyek állítják — Japánból vagy Európából, hanem benszülőlt természetűnek látszik lenni. Kedvezőtlen tenyésztési viszonyok, amilyenek az 1903—04. esztendőök voltak, okolhatók a betegségnek hirtelen való bekövetkezése miatt. Az utolsó 4—5 esztendő folyamán szokatlan nagy nyári aszályosság volt Amerikában; ezzel szemben azután általános sikeres védekezés e betegség ellenében kilátástalannak jelezhető. Hogy ha az *Endothia* gomba valóban — amint az állítják — kizárólagos okozója eme kéregbetegségnek, akkor még mindig kérdéses egyelőre, hogy a beteg kéregrészek kivágása, valamint behozatali tilalmi rendszabályok alkalmasak-e a kártétel korlátozására.

Heald F. D. és *Gardner M. W.* (Preliminary note on the relative prevalence of pycnospores and ascospores of the chestnut-blight fungus during the winter; *Phytopathology*, tome 3. p. 296.)

megállapították, hogy a pycnospórák nagy mennyiségben képez-
tetnek és a tél folyamán esőzések által a törzsön lecsurognak,
ascospóra is tömegesen találtatott.

Az ehető gesztenyén élősködő *Endothia parasitica*-nak három
közeli fajrokona van (*E. radicalis*, *E. radicalis* var. *mississippiensis*
és *E. gyrosa*), amelyeknek pyknidium-alakjait megkülönböztetni
mikroszkópos módon is nagyon nehéz. Ezért *Shear C. L.* és *Stevens*
N. E. (Cultural characters of the Chestnut-Blight fungus and its
near relatives; Flugschrift No. 121. des Bureau of Plant Industry,
Washington) másféle megkülönböztetési módok után kutattak és
azt a biológiai viselkedésekben megtalálták. A legalacsonyabb
hőmérséklet, amelyen a háromféle gomba még tenyészik, 8—9 C°, a
legmagasabb az *Endothia radicalis*-ra nézve 32 C°, az *E. parasitica*-ra
és az *E. gyrosa*-ra nézve 35 C°, legjobban tenyészik mind a három
gomba 18—28 C° között (optimum). Az *Endothia radicalis* var.
mississippiensis-nek nagyobb és csekélyebb számú pyknidje van,
mint az *E. parasitica*-nak, a micéliuma néhány hétnak a leforgása
után narancssárga színt ölt. Az *E. gyrosa* abban különbözik az
E. parasitica-tól, hogy a spóráképződése nagyon későn következik be.

Dr. Schilberszky Károly.

Eladó Erdészeti Lapok. Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy az
Erdészeti Lapok 1882—1917-ig terjedő évfolyamai, néhai Schwabik
Ferencz nyugalmazott főerdész özvegyénél Szigetváron megszerez-
hetők.

Irjunk magyarul! A „Köztelek“ szótára. (A szakirodalom-
ban leggyakrabban használt idegen szavak, helytelen kifejezések
és ezek megfelelői.) Összeállította *Buday* Barna. Kiadta az OMGE.
A „Pátria“ nyomása.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület arra a dicsérendő
elhatározásra jutott, hogy kiadványaiban idegen szavakat lehető-
sen nem fog használni és a helytelen kifejezéseket is kerülni igyekszik.
Az a tapasztalat ugyanis, hogy a gazdasági szakírók is sok olyan
idegen, legkivált latin eredeti szót használnak feleslegesen, ame-
lyekkel nem javítanak nyelvünk kifejezőképességén, csak érthető-
ségét rontják. *Buday* Barna az OMGE. megbízásából összegyűj-
tötte a szakírók által leggyakrabban használt idegen szavakat és
ezeknek magyar megfelelőit. Munkaközben összeszedett több szembe-

ötlő magyartalan és helytelen kifejezést is. Ezeknek is rámutat a helyesbítésére. Munkájához a gazdaközönséget is segítségül hívta.

Ez uton sok olyan szót kapott az idegen szavak helyettesítésére, amelyeket az ugynevezett magyarító szótárak nem vettek fel. Átlapozva a munkát, megállapíthatjuk, hogy ez a vállalkozás a nyelvtisztítás érdekében nem volt felesleges s kiadásáért úgy az OMGE., mint a buzgó szerző elismerést érdemel. A füzetet, melyhez *Bársony* István irt előszót, melegen ajánljuk iróink figyelmébe.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtiszti létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztésére *Ritter* Károly főerdőtanácsosnak, saját kérelmére történt nyugalmomba helyezése alkalmából, sok évi hű és hasznos szolgálati elismerésüül, Ferencz-József-rendem tisztikeresztjét adományozom.

Kelt Reichenauban, 1917. évi augusztus hó 24-én.

KÁROLY s. k.

GRÓF ZICHY ALADÁR s. k.

A m. kir. földmivélségi miniszter kinevezte:

1. az állami kezelésbe vett községi stb. erdők kezelésének szolgálati ágazatánál: *Bodor* Zoltán m. kir. főerdőmérnököt, *Jüngling* János erdőtanácsosi czimmal felruházott m. kir. főerdőmérnököt, *Köhler* Béla és *Erdődi* György m. kir. főerdőmérnököt, *Vég* Gyula és *Kovács* Pál erdőtanácsosi czimmal felruházott m. kir. főerdőmérnököt, *Borbáth* Gerő m. kir. főerdőmérnököt és *Hajdu* János erdőtanácsosi czimmal felruházott m. kir. főerdőmérnököt a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká; *Simonek* Gotthárd, *Novák* György, *Kuka* József, *Arnaut* Miklós, *Ihrig* Vilmos, *Franciscy* Vilmos, *Wildmann* Kálmán, *Hermann* János, *Becher* Adolf és *Schmidt* Vilmos m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké;

2. az erdőri szakiskolák szolgálati ágazatánál: *Krajcsovits* Ferencz m. kir. főerdőmérnököt a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsossá;

3. a magyarországi kincstári erdők kezelésének szolgálati ágazatánál: *Trauer* Gyula, *Csegezy* Pál, *Bartha* Gábor, *Nyul* Sándor, *Szvetelszky* Géza, *Günther* József, *Tompa* Ferencz, *Biró* Lajos, *Ascher* Vilmos, *Belházy* Gyula, *Saenger* Nándor, *Scholtz* Gyula, *Bohunitzky* Endre, *Lőfi* Jenő és *Béky* Albert